

588

עמוד "שבועי"

חדשות מתנועת הקיבוץ הדתי

בס"ד י' בשבט, תשפ"ב

שלום רב,

משולחנה של מזכ"לית – שרה עברון | להשמיע קול ולספר את הסיפור שלנו

עציונים - הסיפור התנועתי הרחב, הנותן משמעות לעשייה של יחידים וקיבוצים, מורכב מרצף של מעשי יום-יום שנראים לעתים קטנים. לפעמים של אדם בודד, לעתים סיפור מורשת של מקום, ולעתים תאריך בלוח השנה. השבוע, לקראת ט"ו בשבט המתקרב, אני רוצה להזכיר את סיפורם של העציונים בקבוצת יבנה, שבט"ו

בשבט ימלאו 70 שנה לעלייתם להתיישבות. גרעין עציון, שקיבל את שמו כהנצחה ליישובים שנפלו בגוש עציון, היה תמהיל מיוחד של בוגרי חברת הנוער ביבנה: קבוצת "אחיעזר", והגרעין ה-9 של תנועת בני עקיבא. החבורה המופלאה הזו השתלבה עם בני הקיבוץ הראשונים שבגרן, ויחדיו היו לדור ההמשך שייצב והצמיח את קבוצת יבנה. המודל הייחודי שהופעל בקליטתם בקיבוץ התבסס על היכולת של הקיבוץ הקולט לתת מקום לזוהתה הייחודית של הקבוצה ולפעילותה העצמאית, במקביל להשתלבותה בתוך הקיבוץ, היום היינו קוראים לזה: קהילה בתוך קהילה. ברכות חמות לכם עציונים יקרים, ברכות לקבוצת יבנה כולה. סיפור השראה שיכול להוות מודל גם לדור החדש.

פנים אל פנים – פגישות כשאפשר ☺ - "מדוע נאלם-נעלם קולך – תנועת הקיבוץ הדתי?" כך שאל נשיא המדינה את חברי אחד הקיבוצים בהם ביקר לפני מעל 30 שנה... קול הציונות הדתית המתונה, הרואה ב'ו' החיבור מהות ולא פשרה, הרואה בדרך האמצע את שביל הזהב עליו דבר הרמב"ם הוא קול שאינו נשמע מספיק בחברה הישראלית.

הקיבוץ הדתי לא התבייש לומר תמיד, גם בנושאים דתיים, וגם בנושאים חברתיים, כלכליים וחקלאיים שיש למצוא פשרות ואיזונים, כי זוהי דרך החיים ורוח התורה. אבל לא תמיד הדברים הללו נשמעים. יש לכך תשובות רבות ביניהן ההתכנסות פנימה לתוך העשייה בקיבוצים עצמם, תפיסת העולם הרואה במעשה את הדבר החשוב, ובדיבור עליו משהו לא צנוע המוריד מערכו, וגם העובדה שהמעשים החשובים שאנו עושים באמצעות מוסדות התנועה, לא תמיד מזוהים ישירות עימנו. נוסיף לכך שמתניות וחיבור אינן מייצרות כותרות שאיתן אפשר "למכור עיתון" על אחת כמה וכמה שהן לא מייצרות רייטינג. בעולם שבו אנו חיים כיום, ברשתות החברתיות ובתקשורת, מה שקיצוני, ומה שאלים, ומה ששלילי מקבל חשיפה. כל היתר, נדחק לשולי הבמה, אפילו אם הוא חשוב, ואפילו אם זהו מה שרוב הציבור, "הציבור הדומם" חושב שהוא ראוי ונכון.

בהקשר זה אשתף כאן בשתי פגישות הנמצאות השבוע בסדר היום: פגישה שקיימנו עם מוביליה של קבוצה מרתקת של אנשי שמאל ישראלי, המעוניינים לקדם שיח של ריפוי בחברה הישראלית, ופגישה של רבני קיבוצים מקיבוצי התנועה וממוסדותיה שמטרתה לשמוע משר הדתות מתן כהנא על הרפורמות החדשות ולהשמיע את רעיונותיהם. הפגישות הללו (זאת שהייתה, וזאת שבעת כתיבת שורות אלה לא ברור אם

תתקיים במועדה בשל הקורונה) מבטאות את הרצון שלנו ושל גורמים מסביבנו לשמוע ולהשמיע, לאחוז בדעותינו ובדרכנו ולנסות להשפיע על השיח, כי מלים ודיבורים יוצרים מציאות.

תכנית העבודה של המזכירות הפעילה לשנת 2022 אושרה במזמור"ר – בישיבת זום רבת משתתפים שהתקיימה השבוע, **הציגו** חברי המזכירות הפעילה את תוכניות העבודה ואת תקציב התנועה לשנת 2022. כתבתי על התכנים בשבוע שעבר, ואני מנצלת את האגרת השבועית כדי להודות לכ-60 נציגות ונציגים שפינו שעתיים מזמנם, השתתפו בדיון, הקשיבו, הגיבו, והיו איתנו. זה ממש לא מובן מאליו!

===

"הרב חייב לי סידור!" - סיפור מתגלגל בבית הנשיא

ב – 1946 שנה אחרי תום מלחמת העולם השנייה, ביקר הרב יצחק הרצוג ז"ל בהולנד, ובמסגרת הביקור הגיע למשפחתון שנקרא "פרוזדור", שהקימו הוריה של דינה אמיר (בארות יצחק) - נתן ואלישבע דסברג. במשפחתון נקלטו כ-30 יתומי השואה, בנוסף לשישה ילדי המשפחה, שם חזרו לחוות שבתות וחגים,

להתפלל, לקרוא ולכתוב בעברית, והתחנכו בידיעה הברורה שהכיוון הוא ארץ ישראל. מספרת דינה: "הרב בירך אותנו ושאל אותנו שאלות שונות. אחת השאלות היתה "אם הקב"ה כל – יכול, למה נזקק לששה ימים לברוא את

העולם?" ענית, "כדי שתהיה לנו שבת". תשובתי כנראה מצאה חן בעיניו והוא קרא לי אליו והציע לי לבקש מתנה. להפתעתי, ביקשתי סידור מארץ ישראל. הוא התנצל ואמר שהוא זקוק לסידור שלו אבל הבטיח לשלוח לי סידור מארץ ישראל. עבר זמן והסידור לא הגיע. ייתכן והאשמה בדואר וייתכן גם שהרב היה עסוק במשימות חשובות. כעבור שנים רבות עבד אחי אורי ז"ל ביד הרב הרצוג' בירושלים, ועסק בארגון כנס לזכר הרב הרצוג. כששמעתי על כך אמרתי באופן ספונטני "הרב הרצוג חייב לי סידור!", ואורי אמר: "בדיוק סיפור כזה אני מחפש, לגוון את דברי הקישור שעלי לומר", כך יצא שכעבור שנים הוענק הסידור על ידי נכדו של הרב, נשיא המדינה כיום, יצחק הרצוג. בשבוע

שעבר הזמנו רבים משבט דסברג, לבית הנשיא, שם סיפרה דינה את הסיפור ואת סיפורה המופלא של משפחת דסברג. ובמעמד הנשיא ובנוכחות רבים מצאצאי משפחת דסברג על ענפיה, הוענקה גם ברכה לשלום המדינה שנרקמה על ידי מרים רותם, אחותה של דינה (שלוחות). "אדוני הנשיא", כך סיימה דינה, "אני מודה לך על הזכות הגדולה והכבוד. אני פונה אל הקב"ה במילות התפילה שחיבר סבך, ומבקשת בשם כלונו: 'אבינו שבשמים, צור ישראל וגואלו, ברך את-מדינת-ישראל, ראשית צמיחת גאולתנו... ושלח אורך ואמתך לראשיה, שריה ויועציה, ותקנם בעצה טובה מלפניך...."

שבתות הקיבוץ הדתי – נתראה בחורף הבא!

השבת שחלפה הייתה השבת האחרונה בסדרת שבתות החורף של תשפ"א-ב, שבתות הקיבוץ הדתי. השמש המחממת ומאירה, הים, החול, והדשאים המוריקים, היו המעטפת המושלמת לשבת של תוכן, של טיולים, של פינוקים ובעיקר של דיבוק חברים. הקורונה שכבר הרימה ראש, אילצה את הצוות המארגן לגלות יצירתיות ובזכות הגמישות של מלון נחשולים ושל המרצים האורחים, הצלחנו להפריד את הציבור לשני מנייני ערב, לשיחות מקבילות ואף להתפלל שחרית בדשא שליד בית כנסת. המשובים

החמים במהלך השבת ובסיומה, העידו על כוחה של שבת כזו לשמח ולחבר גם בתוך החששות הללו, ומי ייתן שהחששות מהדבקה ילכו ויתבדו עד סוף השבוע. תודה ובריאות שלמה לכל השותפים, לחברי המזכירות הפעילה שלקחו חלק, לשרה עברון שהשתתפה בכל השבתות, ולחברי הקיבוצים שנרשמו, באו, נתנו יד, העריכו ויצרו תחושה של משפחה חמה ומלוכדת. בתוכנית העבודה שהוצגה השבוע בפני המזכירות המורחבת סומנה כמטרה לשנה הקרובה, שבת מיוחדת לגילאי הביניים שאינם משתתפים בשבתות צעירים וגם לא בשבתות המסורתיות. נקווה שהמציאות אכן תאפשר שבת שכזו ושהיא תהיה לא פחות מוצלחת בכל הפרמטרים מהשבתות שכבר הפכו למסורת.

שבת שלום, שרה עברון וחברי המזכירות הפעילה

להצטרפות למקבלי עמוד"ש ו/או דף פרשת שבוע ישירות למייל האישי לחצו על הקישור:

<https://forms.gle/Az8ARjpbEWiWECKD8>

או הצטרפו וקבלו את עמוד"ש בקבוצת ווצאפ שקטה: <https://chat.whatsapp.com/JnrOesc6k9t62THjh4Vyr1>